

दर्शयतीति तस्य तथात्म्यम् । दर्शयितरि च । “कर्णधार
इवापारे भगवान् पारदर्शकः” भाग० १।११।१८ । त्वय्ये
षु ब । इष्टमित्यर्थे । यन्निमित्ततो न गच्छेत यत् न गच्छेत
दर्शकः” भा० सानु० १०४ ख० । दर्शकः इष्टमित्यर्थः
एतद्वीगेन कर्माणि न पशीत्यतः यत्तमित्यतः द्वितीया ।
दर्शत पु० दृश्यतेऽसौ दिवि दृश्य-कर्माणि यतश्च । इत्यर्थे
२ चन्द्रे च सि० बी० । २ दर्शनीये ति० । “स दर्शतन्त्रीर-
तिचिह्नं हे मृदे” ऋ० १०।६।१२ । “दर्शतन्त्रीः दर्शनीयवि-
भूतिः” भा० ।

दर्शनं न० दृश्य-भावकरणादौ ल्युट् । १ नेत्रे २ श्रोत्रे ३ बुद्धौ
४ धर्मे ५ दर्पणे ६ शास्त्रे मेदिनि० ७ दन्त्यायाम् व्यजयपा०
८ पक्षे त्रिकाखण्ड० ९ निभावेने जटाध० । दृश्यते यथावन्तया
जायते पदार्थानेन करणे ल्युट् । आध्यात्मावेदके १० शास्त्र-
भेदे तानि च नास्तिकबौद्धजैनवैष्णवास्तिकादिमत-
भेदेन नानाविधानि । तानि च सर्वदर्शनसंपदे तत्तन्मत-
प्रदर्शनावसरे दर्शितानि । तत्तास्तिकदर्शनानि षट् तत्त
गौतमेन न्यायदर्शनं, कणादेन वैशेषिकं, कपिलेन साङ्ख्यं,
मतस्त्रिभिना योगदर्शनं, जैमिनिना पूर्वमीमांसाशास्त्रेन वेदा-
नन्ददर्शनम् प्रणीतम् । तच्च वेदान्तदर्शनं व्यासप्रणीतमेकमपि
बहुभिर्विद्वद्भिः हैताद्वैतविशिष्टाद्वैतशुद्धाद्वैतप्रभेदेन
नानाविधं यथा बुद्धयैकलोपदेशकत्वेऽपि विनियानां बुद्धि-
वैशिष्ट्यात् स्वस्वबुद्ध्यानुसारिपदार्थकल्पनया योगाचारमा
ध्यमिकादिभेदा उपज ताः । एवं वेदान्तस्यापि “ब्रह्मदर्श-
नानि मेऽङ्गानि पदौ कुर्वन् करोति शिरः । तेषु भेदन्तु
यः कुर्वन् ब्रह्मदेको हि सः” एतान्येव कुलस्यापि षड्
ङ्गानि भवन्ति हि । तस्यान्तदात्मकं कौलमहं कौलात्मकः
पिबे !” तन्त्रशास्त्रम् । पदार्थभेददर्शने फलभेदो यथा
“नन्द उवाच । “येषाञ्च दर्शने ! पुण्यं पापञ्च यस्य दर्शने ।
तत्तत्सर्वं वद सर्वेषु ! अतः कौतुहलं हि मे ।” श्री भगवान्
उवाच । सुब्राह्मणाणां तीर्थानां वैष्णवानाञ्च दर्शने ।
देवतापतिमादर्शत् तीर्थेष्वायी भवेत्तरः । स्वर्गस्य
दर्शने भक्त्या सतीनां दर्शने तथा । सत्प्राप्तिसिनां सती
गात्र तथैव ब्रह्मचारिणाम् । भक्त्या यथाश्च वज्रीनां
वृक्षणाञ्च विशेषतः । गजेन्द्राणाञ्च सिंहानां श्वेता-
नानां तथैव च । शूकानाञ्च पिकानाञ्च खड्गानां
तथैव च । चंडालाञ्च मयूराणां चासानां शङ्खपण्डिताम् ।
वत्सप्रवृत्तकेनूनामवतानां तथैव च । पतिपुत्रवती-
नाञ्च नराणां तीर्थेष्वायिनाम् । प्रदीपानां सुवर्णानां

मणीनाञ्च विशेषतः । सुक्तानां हीरकाणाञ्च माण्य-
कानां महाशय ! । तुलसीशुक्लपुष्पाणां दर्शनं पाप-
नाशनम् । फलानि शुक्लधान्यानि दत्तं दधि मधूनि च ।
पूर्णकुम्भाञ्च लाज्याञ्च राजेन्द्र दर्पणं जलम् । मा-
लाञ्च शुक्लपुष्पाणां दद्या पुण्यं लभेत्तरः । गोरो-
चनाञ्च कर्पूरं रजतञ्च सरोवरम् । पुष्पोद्यानं पुष्पि-
तञ्च दद्या पुण्यं लभेत्तरः । देवान् दत्तं देवघटं सुगन्धि-
पवनं तथा । शङ्खञ्च उन्दुभिं दद्या सदाः पुण्यं लभेत्तरः ।
शुक्लपत्रस्य चन्द्रस्य पीयूषं चन्दनं तथा । कस्तूरीं
कुङ्कुमं दद्या नन्दः । पुण्यं लभेत्तरः । पताकामलयवट
तत्तं देवोत्थितं शुभम् । देवालयं देवस्नातं दद्या पुण्यं
लभेत्तरः । शुक्तिं प्रवालं रजतं स्फाटिकं कुशमलकम् ।
गङ्गास्नदं कुण्डं तावत् दद्या पुण्यं लभेत्तरः । पुराण
पुस्तकं शुद्धं सवीजं विष्णुयन्त्रकम् । स्निग्धदूर्गाद्यन्तं
रत्नं दद्या पुण्यं लभेत्तरः । तपस्विनं विद्वन्मन-
ससुद्धं कल्पसारकम् । यज्ञं महोत्सवं दद्या सुपुण्यं
लभते नरः । गोभूतं गोमयं दुग्धं गोधूतं गोष्ठ
गोष्ठदम् । पद्मगल्यान्तितं सेतुं दद्या पुण्यं लभेत्तरः ।
दक्षिणं पद्मिनीं श्यामां न्यगोत्रपरिमण्डलात् । सु-
वैशिकां सुवसनां दिव्यभूषणभूषिताम् । वेद्यां जेमहुरीं
गन्धं सद्गुणैस्ततःपुञ्जम् । विद्वाञ्च परमाच्चञ्च
दद्या पुण्यं लभेद्दुर्ध्रुवम् । कार्तिकां पूर्णिमायाञ्च या-
धिकाप्रतिमां शुभात् । संपूज्य दद्या नत्वा च करोति
जन्मखण्डनम् । हिङ्गुलायां तथाष्ट्याभिषे मासि सिते
शुभे । श्रीदुर्गाप्रतिमां दद्या करोति जन्मखण्डनम् ।
शिवरात्रौ च काश्याञ्च यमनाथस्य दर्शनम् । लत्वो-
पवासं पूजाञ्च करोति जन्मखण्डनम् । जन्माष्टमी-
दिने भक्तो दद्या मां विन्ध्यमाधवम् । प्रणम्य पूजां लत्वा
च करोति जन्मखण्डनम् । उपोष्य ब्रह्मभूमौ च
भास्वरीं सावतीतने । संपूज्य राधां मां चैव करोति
जन्मखण्डनम् । पौषे मासि शुक्लरात्रौ यत्नं तत्त स्वं
नरः । पद्मायाः प्रतिमां दद्या करोति जन्मखण्डनम् ।
ब्रह्मन्म भवेत्तस्य पुत्रः पौलो धनेश्वरः । उपोष्यैकादशीं
पूज्या प्रभाते दादशीदिने । दद्या काश्यामसप्तमीं
करोति जन्मखण्डनम् । दत्त्वा विष्णुपदे प्रियङ्गुं विष्णुं
यच्च विकोकयेत् । पितृणां स्वात्नमयैव करोति जन्म-
खण्डनम् । प्रयागे स्नयन् लत्वा यच्च पितृन् प्रतर्पयेत् ।
उपोष्य नैमिषारण्ये करोति जन्मखण्डनम् । उपोष्य